

רעפ 30815-02-25 - סלימאן אל הרבד נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 30815-02-25

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המבקש: סלימאן אל הרבד (עציר)
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 11.2.2025 בעמ"י 27580-02-25 שניתנה על ידי כבוד השופט אריאל חזק

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט אריאל חזק) בעמ"י 27580-02-25 מיום 11.2.2025, במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט יניב בן הרוש) במ"י 17307-02-25 מיום 10.2.2025, ונקבע כי המבקש ישהה במעצר מאחורי סורג ובריח עד ליום 16.2.2025, במסגרת "מעצר ימים".

לאחר שעינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, וזאת רק במקרים חריגים כאשר הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית עקרונית החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), או במקרים נדירים בהם שיקולי צדק מוליכים למתן רשות ערעור (רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012); רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012)). המקרה שלפניי אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

בתמצית, טענותיו של המבקש נסובות סביב קביעת בית המשפט קמא המורה על הארכת מעצרו מאחורי סורג ובריח, על אף שבית משפט השלום סבר כי היה מקום לשחררו למעצר בית. לעמדת המבקש, החשדות הקיימים נגדו מבוססים על חיפוש שנערך בביתו, כאשר צו החיפוש ניתן על בסיס תשתית עובדתית שגויה, ומשכך הוא נעדר תוקף (להלן: הפגם הנטען). על רקע זאת, המבקש גורס כי בית המשפט קמא נדרש היה לתת משקל מכריע לפגם הנטען, כפי שנעשה בהחלטת בית משפט השלום, ובהתאם לדחות את הערר שהגישה המדינה נגד החלטה זו (התוצאה האופרטיבית המבוקשת היא שהמבקש ישוחרר למעצר בית, חלף הותרו במעצר מאחורי סורג ובריח). לא סברתי כי בנסיבות המקרה דנן טענה זו מצדיקה מתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט קמא, אשר ניתנה לאחר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובשים לב לנסיבותיו הקונקרטיות של המבקש. כך, שכן בית המשפט נדרש בהחלטתו בהרחבה לפגם הנטען, אולם קבע כי בהינתן שההליך מצוי בשלב מעצר הימים; ולנוכח אופי העבירות המיוחסות למבקש, שעניינן בכך שבחיפוש שנערך בביתו נמצאו אקדח עם מחסנית וכדורים - אין מקום לתת משקל ממשי לטענות הנוגעות לפגם הנטען במסגרת ההחלטה על הארכת מעצרו. עוד ציין בית המשפט, כי אף "קיימת אפשרות סבירה בהחלט שהחיפוש לא בוצע באופן בלתי חוקי" (עמ' 5 ש' 7 להחלטה). לנוכח זאת, ומאחר שמתקיימת עילת מעצר של "חשש מסוכנות וצורך להמשך חקירתו" (עמ' 5 ש' 22), בית המשפט קמא קבע כי המבקש ישהה במעצר למשך מספר ימים נוספים לצורך השלמת החקירה. המדובר אפוא בקביעה פרטנית ומנומקת, אשר אינה ממין ההחלטות המצדיקות מתן רשות ערר ב"גלגול שלישי".

בהינתן האמור, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"ה (14 פברואר 2025).

עופר גרוסקופף
שופט